

DISSERTATIO IVRIDICA INAVGVRALIS
EXHIBENS
OBSERVATIONES SELECTAS
DE
I N C E S T V.

QVAS
C O N S E N S V
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS
PRAESIDE
PHILIPPO IACOBO HEISLERO

H. T. PRORECTORE
I. V. B. PROF. PVBL. ORDIN. FACVLT.
IVRID. ASSESS. EIVSDEMQVE
H. T. DECANO
PRO SVMMIS IN VTROQVE IVRE HONORIBVS

ET
PRIVILEGIIS DOCTORALIBVS
RITE CAPESSENDIS
DIE XXVIII OCTOBR. MDCCCXX.

H. L. Q. C.
PVBLICE DEFENDET
~~A V C T O R~~
FRIDERICVS VILELMVS SCHILLER
VRATISLAVIA · SILESIVS.

HALAE SALICAE
TYPIS CVRTII,

Auctor est cel. Sen. Profes. iur. Heister.

DISSERTATIO IURIDICA IN UNIVERSALIS
OBSERVATIONES SELECTAE
IN C E S T Y

CONFERENS
ILLUSTRISSIMO AC
PHILIPPO JACOBO HEISLERO

PRO SUISSIS IN VIROQUE HUIUS HONORIBUS
PRIVILEGIIS DOCTORALIBUS
RITE CAPESSENTIS

FRIDERICVS VILHELMVS SCHULIER

HABER SALICAR
TUIS APTIS

Doctor of the University of Halle

OBS. I.

Definitio incestus.

Incestus (a), si *proprie* (b) accipitur,
(germ. eine Blutschande) est delictum carnis in sensu proprio, quod perpetrant personae in gradu verae cognationis coitum prohibente existentes concumbentes. Nititur haec definitio et legum auctoritate, *L. f. D. de condict. sine caus.*

A 2

L. 39.

L. 39. §. 1. L. 5. D. de quaest. c. 2. C. 36. q. 1. c. 10.
 C. 35. q. 3. C. C. C. art. 17. et optimorum iuris
 criminalis interpretum consensu, vt BOEHME-
 RI in *Element. Iurisprud. crim.* §. CCCVIII. MEI-
 STERI in *Princ. Iur. crim.* §. 282. KOCHII in
Instit. Iur. crim. §. CCCXXXIV. QVISTORPII
 in *Grundsätzen des teutschen peinlichen Rechts* §.
 502. et, qui novissime nobilissimam hanc iu-
 risprudentiae partem exornavit, PÜTT-
 MANNI in *Element. Iur. crim.* §. 640. Constat
 genere et differentia specifica. Genus est
delictum carnis in sensu proprio. Delictum carnis
 generatim enim est delictum, quod vagam
 libidinem concernit. *Vaga libido*, seu, quod
 idem est, *actus libidinosus* est usus partium ge-
 nitalium solius voluptatis sensualis excitan-
 dae gratia, sive coitus sit sive non. Vid. Per-
 ill. NETTELBLADTHI *Syst. element. Iurisprud. na-*
tur. §. 431. Iam vero delictum carnis in hoc
 sensu generali vel continet vagam libidinem
 respectu ipsius agentis, vel viam tantum
 parat

parat ad exercendam libidinem. Si prius, *delictum carnis in sensu proprio*, si posterius, *delictum carnis in sensu improprio* dici solet. Hoc abicit in *lenocinium* et *raptum*; illud vero plures sub se comprehendit species, de quibus mox plura. Differentia specifica est, *quod perpetrant personae in gradu verae cognationis coitum prohibente existentes concumbentes*. Ponamus enim delictum carnis in sensu proprio vel consideratur ratione modi, quo committitur, vel respectu personarum, a quibus committitur. Si prius, vel est actus libidinosus contra naturam eiusque ordinem admissus, vel minus. Ut vero usus partium genitalium naturae eiusque ordini conveniat, requiritur, ut a) homines concumbant, b) diversi sexus et c) immittendo membrum virile in pudenda mulieris. Illo in casu *Sodomia* in genere vocatur, et proyt vel concubitu peragitur vel non, in *sodomiam in sensu proprio* et *sodomiam in sensu improprio*.

rio dividitur. Prior iterum triplex est, nimirum vel *sodomiam ratione generis*, si homo cum bruto, vel *sodomiam ratione sexus*, si masculus cum masculo, aut femina cum femina vel denique *sodomiam ratione ordinis naturae*, si masculus cum femina quidem, sed non immittendo membrum virile in pudenda mulieris concumbit. Ad posteriorem referunt *masupratiorem*, *onaniam*, *extinctam in cadavere femineo libidinem*, *fricationem in feminis*, de quibus MYLIVS ad BEYERVM *art. 116. pos. 15.* et, qui primo loco nominandus fuisset, DAMHOVDER *in Praxi Criminal. Cap. 96. num. 32. seq.* Hoc vero in casu, nempe si consideratur respectu personarum, a quibus committitur, personae concumbentes vel sunt in gradu verae cognationis coitum prohibente vel non seu personae extraneae. Priori in casu *incestus* dicitur, posteriori autem, vel sunt personae solutae vel coniugatae. Si illud, vel est conjunctio maris et feminae absque affectione maritali neglecta:

glectaque forma ad matrimonium ineundum
 legibus praescripta contracta vel non. Illo
 in casu *concupinatus* in sensu iuris hodierni ap-
 pellatur, hoc autem, vel est concubitus
 cum persona honesta vel cum meretrice. Si
 prius *stuprum*, si posterius, *fornicatio* audit.
 Si hoc, nimirum, si concubitus perpetratur
 inter personas coniugatas, vel fit interve-
 niente forma legibus ad ineundum matrimo-
 nium praescripta, vel minus. Priori in ca-
 su *bigamia* seu *digamia*, posteriori *adulterium*
 vocatur. Ex quo simul patet, in quo differat
 incestus a reliquis delictis carnis. Gradus er-
 go prohibiti incestum determinant, quibus
 cessantibus, reatus hic exulat, et si personae
 remotiori cognatione iungantur. Cognatio
 vero utrum legitima sit, an illegitima, utrum
 ex vno, an ex utroque parente, nihil in-
 terest, *arg. c. 6. 10. X. de eo qui cogn. consang.*
uxor. suae vel sponsi. Conf. WERNHER *Obs. for. P.*
VIII. obs. CCCLXVIII. BOEHMER *ad* CARPZOV.

Quaest.

Quaest. LXXIII. obs. i. Contra huc non pertinent personae cognatione civili aut spiritali iunctae, vid. BERLICH *P. IV. Conclus. XXXII. n. 83.* multo minus nutrices, ut contra BOERIVM ostendit CARPZOV. *Quaest. LXXII. n. 55.* Necessarium visum non est addere definitioni: *sine praevia dispensatione*, quia haec notatiam continetur verbo *delictum.* (c)

a) Incestus unde dicatur, disquirat SCHWENDEN-DÖRFFER in *Diss. de incesto tb. l.* Dicitur incestus, *vs*, vel incestum, *i.* Vtraque declinatione utuntur Jurisconsulti, sed non est haec forma Jurisconsultis propria. Ipse enim CICERO non modo *incestu* dixit *Partit. Orat. Cap. XXXIV.* & pro Milone *Cap. XXII.* verum etiam *incesto Lib. IV. Tusc. Qu. Cap. 35.* & *incestis L. II. de Leg. Cap. 16.* Sed & LIVIUS promiscue dixit *incestu Lib. IV. Cap. 44.* & *incesto Lib. VIII. Cap. 15.* nec non *incesti Lib. II. Cap. 42.* Praeterea et adiectivum frequentissimum est in iure nostro. Vid. DUCKER *de Latinit. Juriscons. p. 338.* BRIS-

SONIVS

SONIUS in *Parergis* Cap. LIV. et de *Verbor.*
Signif. sub voce: *incestum*.

b) *Incestus improprie* accipitur pro omni personarum
 ex quacunq[ue] ratione coniungi prohibitarum con-
 cubitu. Sic v. g. incestus vocatur coniunctio in-
 ter cognatos spirituales inita, c. 8. 9. 10. C. 30.
 q. 1. KRESS ad art. 117. C. C. C. §. 4. BOEH-
 MER *Jus eccles. Protest.* L. IV. tit. XI. §. XV.
 item inter cognatos civiles, de BOEHMER ad art.
 117. C. C. C. §. 2. Perill. KOCH *Instit. Jur. Crim.*
 §. CCCXXIV. Sic porro incestus statuitur per-
 sonæ, quæ Deo virginitatem vouit, fornicatio,
 quæ alio nomine vocatur *suuilegium* c. 9. *Diff.*
 27. c. 14. C. 27. q. 1. quemadmodum & apud
 Romanos virgines Vestales *incestum* committere
 dicebantur, si cum viris coibant, vt apud PLINIUM
Lib. XXVIII. Cap. VIII. & quæ sunt reliquæ in-
 cestus in sensu improprio sumti species.

c) Scripta de incestu recenter LIPENIUS in *Bi-*
blioth. iurid. & SCHOTT in *Lipenii Biblioth. in-*

rid- Supplem. ac Emendar. sub voce: *incestus & incestum conjugium*. Adde, quod nouiori etate prodiit, Ill. PHIL. JAC. HEISLERI *iuristische Abhandlung von Veriäbrung der Blutschande und übrigen fleischlichen Vermischungen in verbotenen Graden*. Halle 1778. 4.

OBS. II.

Virum incestus lege Julia de adulteriis contineatur?

Incestus vtrum lege Julia de adulteriis contineatur, quæstio est valde controuersa. Notissima est *lex Julia* a potissimo capite de adulteriis dicta, qua AVGVSTVS, vt eleganter HORAT. *Lib. IV. Od. V. v. 20. maculosum edonuit nefas*, & de qua egregie scripserunt BARN. BRISSONIUS *Comment. ad legem Iuliam de adulteriis* Paris 1557. 8. et inter eius Opera a TRECKELIO edita, nec non IO. GUIL. HOFFMANNUS *ad legem Iuliam de adulteriis coercendis lib. singul.* Francof, 1732. 4. qui & in FELLEN-

LENBERGII *Jurisprud. ant. Tom. 1. extat.* Quod vero lege Julia de adulteriis incestus non contineatur, sequentes probant rationes. Ac primum quidem VLPPIANVS L. 4. D. de *quest.* ait: *In incestu (ut Papinianus respondit & est rescriptum) servorum tormenta cessant: quia & lex Julia cessat de adulteriis.* Quærit VLPPIANVS, an tortura servorum in caput domini locum habeat in incestu? Respondet, cessare eam, quia cessat lex Julia de adulteriis, hoc est, quoniam ea lege de incestu nihil cautum. Deinde PAPINIANVS L. 39. §. 5. D. ad L. Jul. de adult. diferte scribit: *Præscriptione quinque annorum crimen incesti coniunctum adulterio non excluditur.* Ratio, cur PAPINIANVS incestum cum adulterio coniunctum quinquennio præscribi negat, nulla alia est, quam quia incestus lege Julia de adulteriis haud continetur. Plura hac de re vide apud Ill. PRAESIDEM in der *Abhandlung von Verführung der Blutschande §. 8. seq.*

Varie sunt incestus diuisiones, quæ tamen omnes commode ad duas classes reduci possunt. Sunt nempe vel generales vel speciales. Illæ incestui cum aliis delictis communes sunt, hæ ipsi ita sunt propriæ, vt in nullum aliud delictum cadant. ¶ Generales hæ fere sunt. Primum incestus diuiditur in *dolosum* & *culposum*, prout vel dolo vel culpa commissus est. Quid dolus & culpa sit, inter omnes constat, vid. Perill. NETTELBADTII *Syst. element. Jur. Nat. §. 103.* & de BOEHMER *ad C. C. C. art. 117. §. III.* Culposus vero iterum est vel culpa ordinaria vel culpa media commissus. *Culpa media* est defectus rectitudinis actionis vincibilis, qui ex exceptione in casu collisionis legum minus rite facta existit, *culpa ordinaria* vero, quæ ita comparata non est, attamen defectum rectitudinis actionis vincibilem involuit. Conf.

GEORG HENR. RIBOVII *Comment. de culpa media*
 Goëting. 1741. 4. Ad incestum culpa media
 commissum referendus est casus, si filia a
 patre persuasa, vt ipsi hac quoque in re
 morem gerere debeat, cum eo concubuit,
 de quo vid. CARPZOV. *Qu. 71. n. 47.* LVDO-
 VICI *ad art. 117. C. C. C.* ENGAV *Element. Jur.*
Crim. §. CCXXI. Deinde *incestus* est vel *con-*
summatus vel *non*, & hoc in casu vel *attenta-*
tus vel *inchoatus*, quemadmodum delicta in
 genere ita diuiduntur. Vid. KOCHII *Inst. Jur.*
crim. §. XXXI. Speciales incestus diuisiones au-
 tem sunt sequentes. Primo incestus est vel *in-*
cestus in consanguinitate vel *in affinitate* commissus,
 prout concumbentes vel sunt in gradu con-
 sanguinitatis vel in gradu affinitatis coitum
 prohibente, vid. BOEHMER *Princ. Jur. Can. §.*
387. seq. Quasi incestus committitur, si coitus pro-
 hibitus est propter quasi affinitatem i. e.
 quae ex sponsalibus oritur aut e diuortio
 superstes est §. 9. *Inst. de nupt. L. 12. §. 1. 2. 3. D.*

de rit. nupt. e. g. si quis post sponsalia cum matre inita corpus cum filia misceat. Vid. BERGER *Supplem. ad Elect. iurispud. crim. Part. II. Obs. 162.* & HOMMEL *Rhaps. Quæst. Obs. 227.* Deinde Romani distinguebant inter incestum iuris gentium & iuris ciuilib. *Iure gentium*, inquit PAULUS *L. 68. D. de rit. nupt. incestum committit, qui ex gradu ascendentium vel descendendum uxorem ducit. Qui vero ex latere eam duxerit, quam vetatur, vel affinem, quam impeditur, si quidem palam fecerit, leuius, si vero clam hoc commiserit, grauius punitur.* Add. *arg. L. 38. §. 2. D. ad L. Iul. de adult.* Ex quo patet, incestum iure gentium committi inter ascendentes et descendentes, inter reliquos autem *iure ciuili*; add. *L. vlt. §. 1. D. de condict. sine caus.* Quo posito, fratres & sorores concumbentes incestum iuris gentium non committunt. Dissentit MATTHAEI *de criminibus Lib. XLVIII. tit. III. Cap. IV. n. 3.* Sed contrarium docet III. PRAESES libello suo *von der Veriübrung der Blut-*

Blutschande §. 2. n. *) Conf. de BOEHMER ad art
 117. C. C. C. §. IV. Tertio incestus iure ho-
 dierno diuiditur in *incestum iuris diuini & iuris
 humani*, prout coitum prohibet velius diui-
 num, vel ius humanum. Prohibitiones
 iuris diuini legere est *Leuit. 18. & 20.* Conf.
 I. D. MICHAELIS *Abhandlung von den Ehegesetzen
 Mosi.* Gœtting. 1768. Prior in foris prote-
 stantium eine Blutschande in spec & poste-
 rior eine fleischliche Vermischung im ver-
 botenen Grad dici solet. vid. CARPZOV. *Iu-
 rispr. Confist. Lib. II. Def. 87.* CLASSEN ad art.
 117. §. 2. KRESS ad eundem art. de BOEHMER ad
 C. C. C. art. 117. §. IV. Denique incestus vel
 per matrimonii coniunctionem admittitur,
 vel cum alia criminis turpitudine coniunctus
 est; incestus enim cum adulterio, bigamia,
 stupro, concubinatu & fornicatione con-
 currere potest. Priori casu *simplex* seu ma-
 trimonialis, posteriori *coniunctus* seu extrama-
 trimo-

trimonialis dicitur, vid. MATTHAEI l. c. n. 2.
 KOCH *Inst. Iur. crim.* §. CCCXXXVI.

a) Plerique incestum culpofum quasi incestum vocant. Vid. KOCH *Inst. Iur. crim.* §. CCCXXXV. de BOEHMER *ad art. 117. C. C. C.* §. III. sed minus recte, si quid videmus. Maxime enim inter se differunt quasi delictum & delictum culpofum. *Quasi delictum*, seu, vt proprie dici deberet, *obligatio quasi ex delicto* est factum illicitum, mediante quo contrahitur obligatio delicto fimilis. Tale est 1) imperitia iudicis male iudicantis, 2) damnum effusione vel deiectione datum, 3) positio vel suspensio nociva, 4) damnum in naui, caupona vel stabulo datum a famulis. Vid. *tit. Inst. de obligat. quæ quasi ex delict. nasc.* Delictum culpofum vero est, quod culpa admititur.

OBS. IV.

De consummatione incestus.

Ad consummationem incestus vtrum requiratur seminis immissio, an vero sufficiat,

ciat, quando mas membrum in vas femineum immiserit, de eo non convenit inter interpretes. Posterius defendit in primis de BOEHMER *ad art. 17. C. C. C. §. 1.* Prius vulgo statuunt interpretes, quod & verius videtur. Incestus enim fit concubitu per definitionem incestus. Iam vero regula est, delicta carnis in sensu proprio, quæ coitu peraguntur, feminis immisione demum consummari. Ergo ut idem valeat de incestu, necesse est. Quod autem delicta carnis, quæ coitu peraguntur, feminis immisione demum perficiantur, ex ipsa rei natura fuit: quum ante coitus absolutus dici nequeat, priusquam feminis immissio subsecuta est. Consentiant LEYSER *Medit. ad Pand. Spec. 586. m. 17.* MEISTER *in Princ. Jur. crim. §. 284.* KOCH *in Inst. Jur. crim. §. CCCXXXVI.* Putant aliqui, sola contrectatione pudendorum incestum committi, quoniam *Leuit. XVIII. v. 6.* seq. de non detegenda nuditate

agatur. Sed caste loqui amat facer codex:
quod & clarius patet ex *I. Corintb. VI. v. 16.*
Vid. SPENERI *Theologische Bedencken Vol. IV. pag.*
708. seq. LEYSER *l. c. Coroll.*

OBS. V.

De pena incestus.

Valde dubium est, quæ fuerit poena ince-
stus apud Romanos. Iure Digestorum
poena arbitraria fuisse videtur, eaque mox
gravior, ut deportatio, mox mitior, ut
relegatio, prout incestus erat, vel iuris gen-
tium vel iuris ciuilibus, item vel simplex vel con-
iunctus. PAULUS *Sentent. Recept. Lib. II. tit. XIX. §.*
5. hunc in modum scribit: *Si vero cognatam contra*
interdictum duxerit, remisso mulieri iuris errore ipse
penam legis Iulie patitur, non etiam ducta. De
incestu simplici & quidem iuris ciuilibus sermo
est. Illud ex verbis: *si cognatam duxerit*, hoc
ex

ex verbis: *contra interdictum*, patet. Verba autem: *pœnam legis Iuliae patitur*, nihil aliud denotant, quam huiusmodi incestus reum instar eius, qui contra legem Iuliam de adulteriis peccavit, puniendum esse. Fuit poena legis Iuliae relegatio, teste PAULO *Sent. Recept. Lib. II. tit. XXVI. §. 14.* Itaque ex mente PAVLI in insulam relegandus est. Idem Iureconsultus *l. c. §. 15.* *Incesti pœnam*, inquit, *quæ in viro in insulam est deportatio, mulieri placuit remitti, hactenus tamen, quatenus lege Iulie de adulteriis non apprehenditur.* Iterum de incestu iuris civilis loquitur PAULUS, quia incesti pœnam mulieri remitti dicit, quod tantum in incestu iuris civilis placuit, ut docet *L. 38. §. 2. D. ad L. Iul. de adult.* eiusque incestus pœnam esse dicit deportationem. Dubitat SCHULTINGIUS in Notis ad hunc locum, an non PAULUS scripserit relegatio. Nos nihil mutamus, credimus potius, Iureconsultum cogitasse de incestu cum adulte-

rio vel stupro coniuncto, quia eatenus tantum mulieribus poenam incesti remitti ait, quatenus lege Iulia de adulteriis non apprehenditur. *Apprehenditur hic idem est ac continetur, L. 10. D. de liber. & posth. L. 14. §. 2. D. de except. rei iud.* Adeoque si cum incestu coniunctum fuerit stuprum vel adulterium, horum delictorum poena omnino obtinebit. Vid. III. PRÆSES *von der Verübrung der Blutschande §. 16.* PORTO MARCIANVS *L. 5. D. de quaest. Si quis, inquit, viduam vel alii nuptam cognatam, cum qua nuptias contrahere non potest, corruerit, in insulam deportandus: quia duplex crimen est, & incestum, quia cognatam violauit contra fas & adulterium vel stuprum adiungit.* Loquitur Iureconsultus de incestu cum adulterio aut stupro coniuncto, eumque poena deportationis coercendum esse existimat. Eadem est sententia PAPINIANI *L. 38. §. 1. D. ad L. Iul. de adult. Stuprum in sororis filiam si committatur, an adulterii poena sufficiat mari, con-*
sider-

*fidevandum est? Occurrit, quod hic duplex admif-
 sum est, quia multum interest, errore matrimonium
 illicite contrahatur, an contumacia iuris & sangui-
 nis contumelia concurrant. Querit ÆMILIVS, an
 sufficiat poena adulterii, si quis incestum
 commiserit cum fororis filia coniunctum cum
 stupro? Fuit autem poena adulterii eo tem-
 pore relegatio, vt ante iam monuimus. Sen-
 tentia PAPINIANI sine dubio hæc est, non
 sufficere poenam adulterii, sed grauiorem,
 nempe deportationem infligendam esse. Pro-
 gredimur ad constitutiones Imperatorum de
 incestu. Rigoris exemplum præbet *L. 1.
 C. Th. de incest. nupt.* vbi CONSTANTINUS incestas
 nuptias cum fratris filia prohibet sub poena
 capitali. Remissiores tamen tum in hac spe-
 cie tum in nuptiis consobrinorum coercen-
 dis fuerunt Impp. ARCADIUS et HONORIUS in
L. 6. C. de incest. nupt. qui in solis poenis pri-
 vatis substiterunt, nulla publicæ coercionis
 facta mentione. Tandem IUSTINIANUS in*

Nov. 12. c. 1. unde desumpta est *Auth. incestas nuptias C. de incest. nupt. iis*, qui nuptias iure gentium incestas contraxerunt, poenas statuit, *sitque ei*, inquam, *pena non confiscatio solum, sed etiam cinguli priuatio & exilium et, si vilis fuerit, etiam corporis verberatio*. Exilii nomine non relegatio, sed deportatio accipi debet, videtur enim Imperator respexisse ad ius vetus. De reliquis speciebus incestus quum nihil noui statuerit IUSTINIANVS, quod quidem ad has attinet, non nisi arbitrarie coercionis locus fuisse videtur. Vid. MATTHÆI cit. I. BROUWER *de iure Connub. Lib. II. Cap. XVII. n. 8. seq.* VOETIVS in *Comment. ad Pandect. tit. ad Leg. Iul. de adult. §. 20. de BOEHMER ad art. 117. C. C. C. §. 4.* Apud veteres Germanos certa incestus poena statuta non reperitur. BOEHMER *Elem. Iur. Crim. §. CCCXIII. & l. c. §. V.* CAROLVS V. nihil certi de poena incestus sanciuit, sed simpliciter ad ius romanum prouocauit art. 117.

Item

Item so eyner unkeusch mit seiner stiefftochter,
mit seines suns eheweib, oder mit seiner stieff-
mutter treibt, inn solchen und noch nehern syp-
schafften soll die straff wie dauon inn unsern vor-
farn unnd unsern Keyserlichen geschriben rech-
ten gesetzt, gebraucht, unnd derhalb bei den recht-
verstandigen radts gepflegt werden. *Supple-
uit hunc defectum vsus fori, qui ta-
men paulo aliter fuit olim quam hodie est. An-
tiquioribus nempe temporibus ex auctoritate
CARPZOVII Pract. rer. crim. Qu. 71. & 74. qui
poenam incestus legibus Saxonis P. IV.
Constit. 22, 23, & 24. sat clare constitutam et-
iam ad prouincias extra Saxoniam accom-
modauit, sic solebat definiri, vt incestus
intuitu consanguineorum in linea recta gla-
dio, in linea collateralis inter fratres & soro-
res & inter personas, quæ sibi parentum
loco sunt, fustigatione, intuitu reliquorum
relegatione vel carcere vindicaretur: ince-
stus vero intuitu affinium in linea recta &
colla-*

collateralis lineæ gradu primo, fustigatione, intuitu reliquorum in linea collateralis relegatione aut carcere aut multa puniretur. Ita interpretes ad. art. II7. LUDOVICI, GÆRTNER, KRESS. Vid. etiam HOMMEL *Rhaps. Quest. Obs.* 227. BOEHMER *Elem. Jur. Crim.* §. CCCXIV. Recentiori vero ætate extra Saxoniam & in locis, vbi leges particulares deficiunt, mitiores poenæ dictari solent. Vid. MEISTER *Rechtliche Erkenntnisse in peinl. Fällen* 1, Th. dec. 2. § 15. SCHMIDT *Oeffentliche Rechtsprüche* 5. Abschn. n. 115. CARRACH *Rechtliche Urtheile und Gutachten in peinl. Sachen* n. 90. KOCH *Instit. Jur. Crim.* §. CCCXXXVII. QVISTORP *Grundsätze des teutschen peinlichen Rechts* §. 506.

OBS.

—
 OBS. VI. *Quo tempore incestui praescribatur?*

Quemadmodum omnia delicta praescriptioni obnoxia sunt, nisi lex particularis aliud disponat, conf. ENGAV *von der Verjährung in peinlichen Fällen.* Iena 1737. et recuf. ibid. 1772. 8. ita quoque incestui praescribi certum quidem, sed, quo tempore ei praescribatur, valde dubium est. Eum quinquennio deleri, cum multis aliis defendit SAM. FRID. BOEHMER in *Diss. de incestus quinquenniali praescriptione.* Francof. ad Viadr. 1754. Viginti demum annis ei praescribi docet Ill. PRAESES libello *von der Verjährung der Blutschande und übrigen fleischlichen Vermischungen in verbotenen Graden.* Halle 1778. 4. Posterior sententia verior esse videtur. Praescribitur enim delictis regulariter viginti annis, vt manifeste apparet ex *L. 3. D. de requir. vel abs. damn.* et *L. 12. C. ad L. Corn. de fals.* nisi exceptio doceri possit *L. 13. D. de divers. temp.*

D

pra-

praescript. Iam vero supra Obs. IV. demon-
 strauimus, incestum lege Iulia de adulteriis
 non contineri. Ergo ei non quinquennio
 sed vicennio demum praescribitur. Neque
 obstat L. 29. §. 6. D. ad L. Iul. de adult. vbi VL-
 PIANVS ita ait: *Hoc quinquennium obseruari le-
 gislator voluit, si reo vel reae stuprum, adulterium
 vel lenocinium obiciatur. Quid ergo, si aliud cri-
 men sit, quod obiciatur, quod ex lege Iulia descen-
 dit? ut sunt, qui domum suam stupri causa prae-
 buerunt et alii similes? et melius est dicere, omnibus
 admissis ex lege Iulia venientibus quinquennium est
 praestitutum.* Sub verbis: *et alii similes*, ince-
 stuosi non comprehenduntur vid. L. 29. pr.
 et §. 1. seq. D. ad L. Iul. de adult. et L. 37. §. 1. D.
 de minor. Ceterum totam hanc quaestionem
 latius exposuit Ill. PRAESES libello saepius
 laudato von *Veriäbrung der Blutschande und übrige
 n fleischlichen Vermischungen in verbotenen
 Graden.*

OBS.

OBS. VII.

Verum confiscationi bonorum locus sit hodie

in incestu?

Inter poenas incestus non postremum locum obtinuit bonorum confiscatio, de cuius usu hodierno non omnium eadem est sententia. Veteri iure eam intuitu liberorum ex incestu procreatorum, immo et ceterorum cognatorum, qui ex illis conciliatores nefariorum amplexuum fuere, obtinuisse, discimus ex *l. 6. C. de inc. nupt.*; contra liberis ex alio matrimonio natis usque ad tertium gradum, parentibus usque ad secundum bona servata. Hoc ius an correxerit IUSTINIANVS in *Nov. 12.* et *134.* id ipsum est, de quo disputatur. Auxisse potius poenas pristinas, et confiscationem in odium eorum, qui olim admissi, inuexisse, existimat RITTERSHVSIVS ad *Novell. P. IV. C. II. §. XXII.* eo, quod solis liberis, ex aliis legitimis nuptiis ad bona admissis, in *Nov. 12.* mox re-

rum casum imminere, voluerit, et per conclusionem solorum liberorum, reliquos cognatos omnes antea admissos, excluderet. Neque, pergit, consilium mutasse in *Nov. 134. c. f.*, quasi haec tantum ad eam confiscationem pertineat, quae quondam in consequentiam poenarum capitalium obtinuit, non ad eam, quae speciali iure sustinetur, adeoque correctio generalis non trahenda sit ad eam, quae iure singulari olim obtinuit. Ita quoque PAGENSTECHER *in Sicil. ad Dig. p. 360.* et pro hac singulari confiscatione in crimine incestus pronunciaffe iudices testantur MYNSINGER *Cent. III. obs. XCI.* KLOCK *de aerar. L. II. Cap. CXXXIX. v. X.* WERNHER *P. IV. obs. XCVII.* Contra antiquasse IUSTINIANVM omnem omnino confiscationem per *Nov. 134.* post MATHAEVM *Tit. de poen. C. II. N. III.* docet CARPZOV *Qu. CXXXV.* cuius doctrina hac defenditur ratione, quod alioquin exceptio solius criminis maiestatis frustranea fuisset,

fet, ex qua contra confiscationem in cri-
 mine incestus respondit DONAVER *Conf. XC.*
 Si ex iure Romano decisio petenda esset, ma-
 gis in priorem sententiam inclinaremus. Sed
 CAROLVS *V. art. 213.* hic otium nobis fecit, qui
 a profigata e iudiciis publicis confiscatione,
 praeter crimen perduellionis eas species,
 in quibus nominatim, et iure singulari ea
 retenta, exceptit. Sic enim rationem du-
 bitandi sustulit, quam non sine specie No-
 vellae 134. opposuit DONAVER *cit. l.* Quic-
 quid sit, praxis moderna confiscationi pa-
 rum fauet, eamque ad solum crimen per-
 duellionis vsu restrinxisse videtur, adeoque
 dubitamus, an in crimine incestus etiam ca-
 pitaliter punito locum sit habitura. Ita ha-
 bet *de BOEHMER ad art. 117. C. C. C. §. X.*

Vasallus utrum feudo priuari possit ob incestum?

Vasallus propter incestum feudo priuari nequit. Alia est opinio ROSENTHALII *Syn. Iur. feud. C. X. concl. 37.* SCHRADERI *de feud. p. 9. c. 3.* ZASII *de Feud. p. 10. n. 29.* quos sequitur STRUV. *Synt. Iur. Feud. cap. 15. aph. 10. n. 3.* Argumenta, quibus adducti incestum inter causas amittendi feudi referunt, sunt: quod eius, qui incestum commisit, bona publicentur, et in fiscum redigantur, *Nov. 12. c. 1. Nov. 134. c. ult.* Deinde prouocant ad textum Iuris Feudalis II. F. 56. ibi: *Bona contrabentium incestas nuptias.* Ad vltimum afferunt, quod vasallus, huiusmodi scelere perpetrato, non amplius honeste in curia domini stare possit II. F. 37. Enimvero haec tanti non sunt, vt a negatiua sententia nos dimouere queant: cuius praecipua nobis ratio est, quod nullibi in iure feudali sancitum sit, vt, qui incestuosus se complexibus maculauit, feudi iure excide-

excidere debeat. Atqui nouas amittendi eius causas comminisci nostrae facultatis haud est: praesertim cum sanctiones poenales restringendae potius, quam ampliandae veniant, *arg. L. pen. C. de poen. C. 10. de R. I. in 6.* Quibus accedit, quod hodie plerumque feuda non amplius lucratiuo, vt olim, sed oneroso titulo possideantur; quo magis pro vasallorum iure conseruando laborandum esse videtur. Dubia supra allata haud difficili negotio dissolui queunt. Primo enim dispositio iuris de publicandis bonis allodialibus non protinus ad amissionem feudi extendi debet, quum utique haec duo non pugnent, bona propter aliquod crimen in fiscum redigi, nec tamen ciuilliter ad feudi priuationem agi posse, vt recte animaduertit *LVDWELL Syn. Feud. c. XVII. in fin. p. m. 465.* Sicuti etiam *II. Feud. 56.* de simplici publicatione bonorum allodialium loquitur; quod vel ex eo manifeste liquet, quod

quod bona illa fisco addicantur, cum feudum, cuius iure vasallus excidit, vel ad dominum reuertatur, vel certe ad agnatos et simultanee inuestitos perueniat. Quod vero per tale delictum existimatio vasalli laeditur, vt stare in curia domini honeste non possit, neque hoc ad eundem feudo priuandum sufficit, nisi et adulterium, et stuprum nec non quodlibet homicidium sufficere largiamur; quod tamen nemo facile admiserit. Vid. *II.F. 24. §. 2. vers. illud enim.* Atque hanc eandem sententiam tuetur LUDWELL l. c. quem sequitur HORN in *Iurispr. feud. c. 25. §. 17.* Vid. ex instituto hac de re differentem WERNHERUM *Obs. for. P. 1. obs. IV.*

ILLVSTRISSIMO
EXCELLENTISSIMOQVE DOMINO

D O M I N O

IOANNI HENRICO CASIMIRO
DE CARMER

POTENTISSIMI BORVSSORVM REGIS

IN CONSILIO STATVS ET IVSTITIAE SANCTIORI ADMINISTRO ACTVALI

REGNI BORVSSICI OMNIVMQVE PROVINCIARVM MAGNO

C A N C E L L A R I O

REL, REL, REL,

E

MAECENATI SVO INDVLGENTISSIMO

AETerno PIETATIS CVLTV DEVENERANDO

HASCE

QVALESCVNQVE STVDIORVM SVORVM

PRIMITIAS

FRIDERICVS VILELMVS SCHILLER

VRATISLAVIENSIS.

PRAENOBILISSIMO ATQVE DOCTISSIMO

HONORVM DOCTORALIVM

ORATIONE CANDIDATA

S. P. D.

PRAESES.

Talem Tibi reddo dissertationem inauguralem, qualem a Te accipi, nihil aut mutatam aut emendatam, insignem Tuae eruditionis testem. Gratulor Tibi de hac re non minus, quam de curriculo academico feliciter peracto. Gratulor honores doctorales perendie, et quidem, quod periuendum mihi est, me promotoris officio fungente, Tibi conferendos. Gratulor denique propinquum in patriam reditum, quem felicem Tibi esse cupio faustumque. Faxit Numen supremum, ut et sospes maneas et incolumis et omnibus bonis abundes quam diutissime, quibus hominis solet vita beari. Accipe haec vota animo erga me tam bene affecto, quam bene affectus erga Te est is, ex quo sunt profecta. Vale. Scripsi in Fridericiana d. XXVI Octob. MDCCLXXX.

E 2

VIRO

V I R O

MVL. PRAENOBILISSIMO

CANDIDATO DOCTISSIMO

S. P. D.

D. IOAN. HENRICVS OTTO KOENIG.

P. P. E. IN FRIDERICIANA.

De aduersarii munere huius academici certaminis mihi demandato, admodum laetor. Certe minus recte agerem, si TVOS in iurisprudencia profectus negare vellem, quorum scriptas primitias hodierno die in lucem edis. Deum O. M. rogo, vt assiduitatis TVAE praemia TIBI conferre, felicemque in patriam reditum dare velit. Vale, mihiq; faue. Dabam in Fridericiana d. XXVII. Oct. c180cclxxx.

PRAE-

PRÆNOBILISSIMO ATQVE HONORATISSIMO
RESPONDENTI

S. P. D.

IOANN. CHRIST. BATHE

HALENSIS

OPPONENS.

Iam in eo es, *amico dilectissime*, vt honoribus doctoralibus, præmiis diligentiae debitis, sis insigniendus et ornandus; testem me huius actus solemnis proximorem esse voluisti, ac in docto tuo certamine adversarium me TIBI existere iussisti. Gratulor mihi de ea re; gratulor TIBI hunc diem solemnem et gratias tibi ago maximas pro singulari hoc tuo in me fauore. Faxit Deus vt omnia ex voto semper TIBI procedant. Ceterum nunquam tuo amore indignum me iudices mibique et impostero fauere pergas humanissime peto. Dabam Halae d. XXVII. Octobr. MDCCCXXX.

E 3

VIRO

VIRO PRAENOBILISSIMO
LAVREAE DOCTORALIS
CANDIDATO DOCTISSIMO,

S. P. D.
OPPONENS
CAROLVS FRIDERICVS FINKE J. V. C.
VRATISLAVIA - SILESIVS.

Rem gratam, omninoque iucundam mihi fecisti, *optime Schillere*, quum opponentis prouinciam mihi esses demandaturus. **T**V non deseruisti sacra Themidos altaria, ut plerique proh dolor! nostris faciunt temporibus; sed, quod magis est, summas in vtroque iure maluisti capessere dignitates, quibus etiam consequendis ab Incluto nostro ordine iuridico haud indignus es iudicatus. Gratulor hanc **TIBI**, amice praestantissime, doctoralem insulam, mihi que non minus ius est talem gratulari amicum. Eruditionis specimen, quod in publicum iam edidisti, profectuum **TVORVM** egregiorum testis omni exceptione maior, tantoque est dignum honoris fastigio. Ex ipso obseruationum **TVA- RVM** argumento non adeo plano, sed arduo, multisque difficultatibus haud exiguis inuoluto, ingenii **TVI** vires, quibus praeter ceteris in iure criminali inlarescis, satis perspicere licet; imo est ita comparatum, ut exacta vitae **TVAE** ratione gaudere, nec quidquam temporis **TIBI** concrediti te prodegisse gloriari possis. — Redi iam in patriam, quae vberimos **TVAE** eruditionis
expe-

expectat fructus, meritaque TIBI praemia conferre
gestit. Atque igitur nil amplius habeo, quam ut
TIBI, *amice suavissime*, quaevis fortunae emolumenta,
ut omnino meres, euentura appreer. Memoria
TIBI mea in sempiternum sit commendata, meque,
ut facis, amare pergas, quam humanissime rogo. Scripsi
in Fridericana a. d. XXVII. Octobr. A. O. R.
CICIDCCLXXX

V I R O
PRAENOBILISSIMO ATQUE DOCTISSIMO
FRIDERICO, GVILIELMO,
SCHILLERO,
IVRIVM DOCTORALIVM CANDIDATO
AMICO SVO SVAVISSIMO,

S. D. P.

IOANNES, PHILIPPVS, HEISLER.

HALAE - MAGDEBVRGICVS.
OPPONENS.

Iam multas TIBI comparasti laudes, dum ad dissen-
dendum publice, talem elegisti materiam, qua ingenii
TVI acumen ac acquisitam in iurisprudencia cognitionem,
ostendere potuisti. Me non expectes scientiarum
TVARVM praeconem, sane superfluum foret, haec si
vterius probare conarer, res ipsa dum loquitur. Volui-

sti,

sti, amice integerrime! vt honorum doctoralium ex
merito TIBI conferendorum testis essem, qui in re TI-
BI deesse nolui. Dissidentis munus, quod in me
collocare TIBI placuit, lubenter accepi, cum mihi hoc
modo occasio suppeditetur lauream doctoralem publice
TIBI gratulandi. Faustissimis igitur auspiciis accipe me-
riti tam diu honoris insignia, de quibus omnibus toto
ex animo TIBI gratulor. Summum Numen cuncta bo-
na faustaque per omnes vitae dies TIBI euenire iubeat.
Quocumque TE denique vocabunt fata, mei ibidem be-
neuole recordari, meque iu posterum TVA amicitia,
qua mihi nil iucundius, non dedignari velis. Est vni-
cum adhuc, quod abs TE humanissime peto; i votis
cumulatus amici memoriam TVI nunquam deposituri.
Vale. Dabam Halae Magdeburg. die XXV Octob.
MDCCLXXX.

ICOM
MDCCLXXX

Halle, Diss.) 1779/80

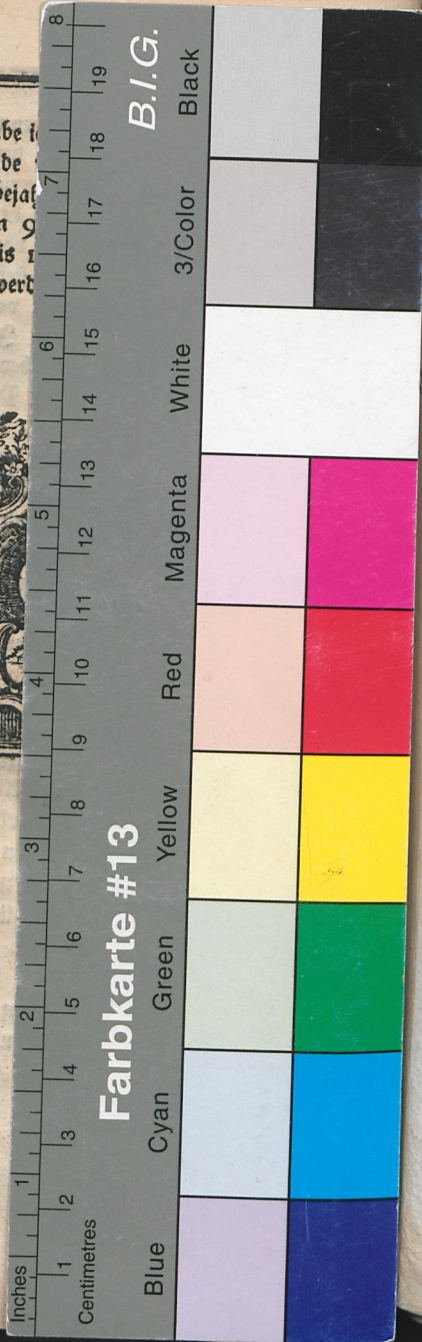
ULB Halle 3
003 706 001

56.

60 18

47/100
40
196

DISSERTATIO IVRIDICA INAUGVRALIS
EXHIBENS
OBSERVATIONES SELECTAS
DE
INCESTV.

3

QVAS
CONSENSV
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS
PRAESIDE
PHILIPPO IACOBO HEISLERO

H. T. PRORECTORE
I. V. D. PROF. PVBL. ORDIN. FACVLT,
IVRID. ASSESS. EIVSDEMQVE
H. T. DECANO
PRO SVMMIS IN VTROQVE IVRE HONORIBVS
ET

PRIVILEGIIS DOCTORALIBVS
RITE CAPESSENDIS
DIE XXVIII OCTOBR. CIOIOCCCLXXX.

H. L. Q. C.
PVBLICE DEFENDET
~~A V T O R~~
FRIDERICVS VILELMVS SCHILLER
VRATISLAVIA · SILESIVS.

HALAE SALICAE
TYPIS CVRTEL.

Auctor est vel. Sr. Prof. iur. Heisler.

